

פ ר ט י כ ל מס.ה/2

מישיבה ועדת השרותים הצבוריים

ביום ג', כ"ב בכסלו תש"י (13.12.49)

נוכחים: חברי-הועדה:

א. רקנטי - היו"ר
י. גיל
ח. כהן-מגורי
ח. א. ח. שאג

מועמנים:

ד"ר מאיר - מנהל משרד-הבריאות

הישיבה נפתחה בשעה 10.30.

היו"ר א. רקנטי: אני פותח את הישיבה.

י. גיל: אני מבקש להעמיד לדיון את הודעת ד"ר מאיר

בדבר החלטת משרד-העבודה, מחלקת המנגנון,

האוצר ומשרד-הבריאות, להפסיק את מתן המס המקביל בעד עובדי-הממשלה

לכל קופות-החולים, מלבד קופה"ח של ההסתדרות וקופה"ח הלאומית. זו

שאלת חיים בשביל כל יתר קופות-החולים, אשר את אחת מהן מתפקידי לייצג.

במקרה שלא תתקבל כאן החלטה חיובית פה אחד,

אביא בפני הכנסת ווטום ספראטום ומפלגתי תדע לנקוט בעמדה המתאימה.

שה/מק

ד"ר מאייר: כפי שכבר מסרתי בישיבות הועדה הקודמות, הייתי
אני היוזם לפגישה הבין-משרדית בענין ההכרה
בקופות-החולים, היות ולדעתי לא צריך להוצר מצב של אי-התאמה בין משרדי-
הממשלה בענין משותף. אולם, משרד-העבודה לא שבנע על-ידי והודיע שבאוחם
השטחים הנתונים לסמכות החלטתו - כגון מס-מקביל ופיצויים על תאגות
בעבודה - הרי הוא ממשיך שלא להכיר אלא בשתי קופות-החולים הגדולות
שהזכרתו.

המסקנה היא, שאם ברצונכם לברר את ענין מחדש,
עליכם להזמין את נציגי משרד-העבודה.

היו"ר א. רקנטי: אדאג לכך שלישיבת הועדה הבאה - אשר תחקים
בשבוע שלאחר חנוכה - יוזמנו נציגי משרד-
העבודה, הבריאות ומחלקת המנגנון, לשם דיון בענין חוקת הפיצויים ומסירת
מס-מקביל לקופות-החולים.
מלבד זאת, יש ברצוני לומר לד"ר מאייר, עם
קבלת המכתב בו מודיע לנו שכבר קיימת החלטה בין-משרדית בענין זה - שאנו
רואים בכך משום פגיעה בכבוד הועדה, היות ועל סדר יומה של ישיבת-היום
עומד סעיף ההחלטה בדבר בקשה שתי קופות-חולים לצרפן למסגרת חרשמית
המוכרת. לדעתי, היה צריך להתחשב יותר בהחלטת הועדה, אף על פי שיתכן
כי איננה בעלת-סמכות ביצוע, אבל היא בעלת-משקל מיעץ ומחליט.

י. גיל: אני מצטרף להערת היו"ר ואני רוצה להוסיף -
מבלי להתחשב בפרוצדורה היורידית הקיימת, כי
אם מחוץ הגינות חברית - שד"ר מאייר היה צריך לחכות בענין זה להחלטת
ועדת השרותים הצבוריים ורק אתרי-כן לכנס את מנהלי המשרדים ולהחליט את
החלטתם; אילו הייתה חיובית - מה טוב, אם שלילית - היינו מביאים את הדבר
בפני מליאת-הכנסת.

שה/מק

ד"ר מאייר:

אני רוצה להעמיד את הדברים על אמיתותם.

אין המצב כך, שלאחר התחלת הדיון בוועדה

השרותים הצבוריים כינם מישהו ישיבה בינמשרדית, החליט מה שהחליט והעמיד את הוועדה, באמצע דיוניה, בפני עובדה קיימת; כי אם, מיד עם התחלת הדיון בוועדה בשאלה זו, הודעתי לכם - והפרוטוקולים יוכיחו זאת - על ישיבה בינמשרדית, אשר התכנסה והחליטה בענין זה החלטות סופיות. עלי להזכיר לחברי-הוועדה שבזמן האחרון נידונה רק שאלת ההקצבות הממשלתיות והמפתח אשר לפיו יש לחלק אותן, וכן גם החקיים בירור עם נציגי הסוכנות וקופות-החולים בנוגע לסדרים הקיימים במחנות; שאלת ההלוואה הניתנת להקמת בנינים, הועמדה בפעם הראשונה לפני שבועיים לסדר יומה של הוועדה. באותה ישיבה הודעתי מיד על ההחלטה הקיימת.

ח. כהן-מגורי:

הדרך הנכונה ביותר העומדת בפני הממשלה היא -

לקבל לידיה את האישפוז; אולם, כל עוד היא

איננה מגשימה זאת, עליה להחשוב בכל חלקי-הציבור ובדרישותיהם; ובחלונה על אי-ההחשבות ממין זה אני פונים כעת אל ד"ר מאייר.

היו"ר א. רקנטי:

לדעתי, צריך היה ד"ר מאייר. לדחות את

הישיבה בינמשרדית עד לאחר קבלת החלטה בתוך

ועדה השרותים הצבוריים של הכנסת. (ד"ר מאייר: אני אבקש בענין זה

הוראות ממזכירות ראש-הממשלה, ובירור תחומי סמכויות ועדות-הכנסת ומשרדי-הממשלה.) (י. גיל: אין ויכוח זה ויכוח קונסטיטוציוני, כי אם רצון לשיחוף פעולה הדוק יותר.)

אנחנו עוברים כעת לדון בענין הלוואה

הניתנת להקמת בנינים ועלינו להחליט אם היא תינתן להקמת בחי-חולים בלבד, או גם לשם בנין מרפאות.

י. גיל:

באם רוצים לתת, ואם אפילו חלק, מאותם המסים

י. גיל:

הנגבים מכל חלקי-חישוב, לבנין בחי-חולים אשר ישמשו פקטור אחד בלבד, יחא זה מעשה קיפוח משווע אשר טרם היה דוגמתו באיזו ארץ דמוקראטיה שהיא.

ד"ר מאיר: ראשית עלי להזכיר שאין המדובר בהקצבה,

כי אם בחלואה הניחנה מתקציב הפיחוח

והסמכות להחליט על מטרת החלואה נחונה בידי משרד-האוצר. יחד עם זאת, עליכם לדעת, כי הפרטנדנט הקטן ביותר הבא בחשבון לקבלת החלואה, היא קופ"ח של ההסתדרות; קודמים לה בחור העיריות של תל-אביב, חיפה, מועצת רמת-גן, חדרה ופתח-תקוה.

הסכום שהוקצב לחלואה זו הגיע ל-2 וחצי

מיליון ל"י המיועדים לצרכי בריאות וחינוך. הנחתי היחה, שמחוכו יוקצב לנו מיליון אחד; אחרי-כן החברר שסיכויינו הם ל-750 אלף ל"י ולבסוף מסרו לי שהחלט להקציב לנו 300 אלף ל"י בלבד. הודעתי שמכום כזה אינני מוכן לקבל.

לפי הפרטים הנ"ל הנכם יכולים לראות שנוכל

להשחמש בחלואות אלה רק לשם עידוד סיפוק הצרכים הבריאותיים הראשוניים - ואלה הם בחי-החולים. למרפאות אין אנו דואגים כיום, כי קופות-החולים הגדולות מקיימות מרפאות בעצמן, ואילו קפות-החולים הקטנות שולחות את חבריהן אל בית הרופא.

י. גיל: אינני רוצה שייווצר כאן רושם מוטעה. אין

עינינו צרה באיש ואנו מסכימים למפרע לכל

סכום שיינתן לעיריות ומועצות מקומיות, היות ובחי-החולים שהם יקימו יעמדו לרשות כל החושבים. אולם, המדובר הוא באותו הסכום אשר יוקדש לשם וישרת פקטור אחד בלבד. אין הסכום כאן הקובע, כי אם הפרינציפ.

י. גיל:

עלינו לקבל החלטה בענין זה ולהביאה
לאישור במליאת הכנסת; החלטת הכנסת תחייב לא את השרים בלבד, כי
אם גם את משרדיהם, לנהוג בהתאם לרצונם. אני מציע לוועדה לקבל
החלטה, שכל ההלואות /אניתנות למוסדות צבוריים, הפתוחים בפני כל
חושב וחושב במדינה, בלבד. אם בוחרים בדרך של חלוקת הסכום הנ"ל
לגופים צבוריים השייכים לחלקים מסוימים ביישוב, יש לחלק אותו
באופן פרופורציונלי בין כל הארגונים, ללא הבדל. זוהי החלטה
שאני רוצה להביאה בפני הכנסת.

כהן-מגורי: כל זמן שהממשלה אינה נושאת עדיין בדאגה
לביטוח הרפואי, כי אם זו נתונה לקופות
חולים נפרדות, יש להן גם הזכות המלאה לדרוש מהמדינה הקצבות ותמיכות
לשם הטבת הנאי חבריהם.

הרב שאג: הייתי מבקש מד"ר מאיר להשמיע שוב
את דעתו ונימוקיו בענין זה, היות ואני
מתאר לי שהפרינציפ אשר הוזכר פה קודם נראה גם לא כצודק.

ד"ר מאיר: אני רוצה לומר, ראשית כל, למר גיל,
שאינני מבדיל בין קופת-חולים זו או
אחרת או בין העיריות השונות; בשבילי קובע רק הטיפול הרפואי והשרותים
הרפואיים שבאפשרות כל אחד מהם להעמיד לרשות הצבור. מחוך גישה זו,
אינני יכול לקבל את הדעה, שיש לחלק את ההלואה לכל קופת-חולים, כולל
הקופות הקטנות. באלה האחרונות קיימת שיטה של בחירה חפשית, ועל כן
אין שאלת בתי החולים חמורה, כי אם לגבי קופת-חולים לאומית וקופת-
החולים הכללית, בלבד. קיימת בפ

ד"ר מאיר:

הוקצב למשרדנו סכום של 50 אלף לירות,
אשר אותו אנו צריכים לחלק בין הצרכים לסניטציה, טיפול כינוקות
ומרפאות לעולים. עלינו לפתח את המרפאה שבתוך בית-החולים הממשלתי
ביפו; להשתתף, לפי דרישת עיריית תל-אביב, בהקמת 4 מרפאות לעולים
ביפו; עלינו להקים שתי מרפאות במשלטים שבנגב, כמו-כן גם להשתתף
בהוצאות לצרכי בריאות של עיריית צפת וטבריה, אשר הכפילו את
אוכלוסייהן כתוצאה מזרם העלייה הגדול שהן קלטו. ברור שאם יש לנו
אפשרות לקבל איזה סכום נוסף, וגם אם זו הלואה, עלינו לעשות את
חשבון הצורך הדחוף ביותר.

היו"ר א. רקנטי: כל כוונתנו היא, שבתוך חלוקה זו, לא
יווצר קיפוח של איזה חלקים/בישוב-הם.

י. גיל: אני רוצה לנסח החלטת ועדה כדלקמן:
"ועדת השרותים הצבוריים מחליטה, כי כספי
ההלואה לבנינים, הקשורים עם הבריאות, צריכים לשרת את כל הושבי
המדינה. אם משרד הבריאות מעוניין בהקמת בחי-חולים, צריכים אלה
להפתח ע"י עיריית, או מועצות מקומיות, או ע"י הממשלה עצמה - כך
שיעמדו לרשות כל הושבים; אולם, אם ההחלטה היא לשתף בחלק מן
הסכום גם קופת-חולים זו או אחרת, מחלטה הועדה שיש לחלק את הסכום
הזה, באופן פרופורציונלי, בין כל קופות-החולים הקיימות במדינה."

ה צ ב ע ה

נחקבלה החלטה, כפי שנוסחה ע"י חבר הועדה
מר י. גיל.

שח/של

- 7 -

הרב שאג: אמנם ברור שהחלטה אשר נחקבלה כאן כרגע היא צודקת ביותר, אולם, בכדי שלא יוצר רושם כאילו ניצלנו את השעה בה לא נוכחו רוב חברי הועדה, אני מציע להקריא את החלטה גם בישיבה הבאה.

היו"ר א. דקנטי: בישיבה הבאה נקריא את החלטה שנחקבלה היום, אולם לא נצביע עליה שוב.

לסדר היום של הישיבה הבאה חועמד שאלת עבודה קופוה-החולים במחנות העולים.

הישיבה ננעלה בשעה 11.15